

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019 ❖ Αριθ. Φύλ. 99 (138)

Ἡ Παναγία μας, ἡ Μητέρα τοῦ κόσμου

Κάθε χρόνο, στις 15 Αυγούστου, εορτάζουμε, την Κοίμηση της Θεοτόκου και αειπάρθενου Μαρίας, της Παναγίας Μητέρας του Χριστού. Είναι γιορτή ορθόδοξη. Δεν χρειάζονται πολλά λόγια για να έλθει στο νου και στην καρδιά μας η αγάπη και η ευγνωμοσύνη του ανθρώπου και μάλιστα του ορθοδόξου για την συμπαράσταση της Παναγίας σε δύσκολες ώρες.

Όλοι έχουμε πείρα της προστασίας, της αγάπης, της συμπαράστασης και της στοργής της. Κι όλοι ξέρουμε ότι στις στενοχώριες μας η μόνιμη επίκλησή μας είναι «βοήθα Παναγία μου». Αυτή η πείρα μας, ατομική και συλλογική, δείχνει καθαρά πόση εμπιστοσύνη έχουμε στη Θεοτόκο. Δείχνει πόσο στερεωμένη είναι στην καρδιά μας η αγάπη για την Παναγία Δέσποινα.

Την αισθανόμαστε δίπλα μας, έτοιμη να μας συντρέξει, να μας βοηθήσει, να μεσιτεύσει για μας. Βέβαια, η τιμή στην Παναγία δεν εξαντλείται με τη συμμετοχή στον εορτασμό που γίνεται στους ναούς μας.

Δεν φθάνει να προσφέρει κανείς ένα δώρο ή να εκπληρώσει ένα τάμα ευγνωμοσύνης. Δεν αρκεί για να φέρει τη γνήσια χαρά για την πνευματική μας προκοπή στην μεγάλη μας Μητέρα.

Εκείνη προσμένει άλλα, πνευματικά ευχαριστήρια να προσκομίσουμε στο Θεό και στον Υιό της για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Προσμένει να δει πως ακολουθούμε τα δικά της βήματα, τον δικό της τρόπο ζωής. Κι αυτός ο δρόμος

Είναι η ταπείνωση, όπως ήταν πάντα στη δική της ζωή.

Είναι η αποδοχή του θελήματος του Θεού στις λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής.

Είναι η αγιότητα.

Είναι η αγνότητα νου και καρδιάς, που βγαίνει μέσα από την αναγέννησή μας από το άγιο Πνεύμα.

Είναι ακόμη ο δρόμος της Παναγίας ο δύσβατος δρόμος της πρακτικής, συγκεκριμένης και καθημερινής αγάπης στη σχέση μας με το Θεό, τους συνανθρώπους και τον κόσμο.

Είναι ακόμη θυσία του εαυτού μας και των εγωϊστικών επιδιώξεων μας για χάρη των αδελφών.

Είναι κοντολογίς ο δρόμος της αγάπης για τα παιδιά του Θεού, ανεξάρτητα από τη στάση τους απέναντι μας,

- ❖ αγάπη για τη νέα γενιά,
- ❖ αγάπη για όσους αγωνίζονται,
- ❖ αγάπη για όσους βρίσκονται στο τέρμα του δρόμου.

Η ταπείνωση και η αγνότητα, η αγάπη και η θυσία, είναι τα γνωρίσματα που η Παναγία προσμένει από όλους μας, από όλα τα πνευματικά της παιδιά.

Η προσφορά αυτών των δώρων, στο μέτρο που το μπορούμε, θα είναι και ο σωστότερος εορτασμός της παναγίας μνήμης της. □

Ἀπολυτίκιον
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
□χος α΄.

*Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν,
μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς,
καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη,
ἐκ θανάτου τάς ψυχὰς ἡμῶν.*

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

(Ματθ. 17, 1-9)

Και μετὰ ἐξί ἡμέρες παραλαβαίνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς φέρνει πᾶν ὄρος ἓνα ὄρος ψηλὸν ἰδιαιτέρως.

Καὶ μεταμορφώθηκε μπροστὰ τοὺς, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπό του ὅπως ὁ ἥλιος, καὶ τὰ ρούχα του ἐγέναν λευκὰ ὅπως τὸ φῶς. Καὶ ἰδοῦ, φανερώθηκαν σ' αὐτοὺς ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἡλίας συνομιλώντας μαζί του.

Ἐλαβε τότε τὸ λόγο ὁ Πέτρος καὶ εἶπε στὸν Ἰησοῦν:

«Κύριε, εἶναι καλὸ γιὰ μᾶς ἐδῶ νὰ εἴμαστε. Ἄν θέλεις, θὰ κάνω ἐδῶ τρεῖς σκηνές, μία γιὰ σένα καὶ μία γιὰ τὸν Μωυσῆ καὶ μία γιὰ τὸν Ἡλία».

Ἐνῶ ἀκόμα αὐτὸς μιλοῦσε, ἰδοῦ, νεφέλη φωτεινὴ τοὺς ἐπισκίασε, καὶ φωνὴ ἀπὸ τὴ νεφέλη ποὺ ἔλεγε:

- «Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, στὸν ὁποῖο εὐαρεστήθηκα. ἀκούτε αὐτόν».

Καὶ ὅταν τὸ ἀκούσαν οἱ μαθητὲς, ἔπεσαν μετὰ τὸ πρόσωπό τους ἐπὶ τὴ γῆ καὶ φοβήθηκαν πάρα πολὺ.

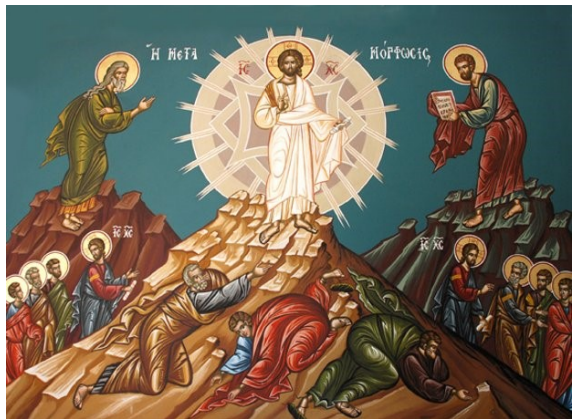
Τότε πλησίασε ὁ Ἰησοῦς καὶ, ἀφ' οὗ τοὺς ἄγγιξε, εἶπε:

- «Σηκωθείτε καὶ μὴ φοβάσθε».

Ὅταν λοιπὸν σήκωσαν πᾶν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, δὲν εἶδαν κανέναν παρὰ μόνον τὸν ἴδιον Ἰησοῦν.

Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ κατέβαιναν ἀπὸ τὸ ὄρος, τοὺς ἔδωκε ἐντολὴ ὁ Ἰησοῦς λέγοντας:

- «Σε κανέναν νὰ μὴ πείτε τὸ ὄραμα, ὡστόσο ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐγερθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκρούς».□

Παναγία, η φιλόστοργη Μητέρα μας

- Πέστε μας, Γέροντα, κάτι για την Παναγία.

- Τι να σας πω; Με φέρνετε σε δύσκολη θέση. Για να μιλήσει κανείς για την Παναγία, πρέπει να Την ζήσει.

- Γέροντα, και το όνομα της Παναγίας έχει δύναμη πνευματική, όπως το όνομα του Χριστού;

- Ναι. Όποιος έχει πολλή ευλάβεια στην Παναγία, ακούει το όνομά Της και αλλοιώνεται. Ή, αν το βρει κάπου γραμμένο, το ασπάζεται με ευλάβεια και σκιρτάει η καρδιά του. Μπορεί να κάνει ολόκληρη ακολουθία με έναν συνεχή ασπασμό στο όνομα της Παναγίας. Και όταν προσκυνά την εικόνα Της, δεν έχει την αίσθηση ότι είναι εικόνα, αλλά ότι είναι η ίδια η Παναγία, και πέφτει κάτω λειωμένος, διαλυμένος από την αγάπη Της.

- Γέροντα, να μας λέγατε κάτι από το προσκύνημά σας στην Παναγία της Τήνου.

- Τι να πω; Μια τόσο μικρή εικόνα κι έχει τόση Χάρη! Δεν μπορούσα να ξεκολλήσω από κοντά Της. Παραμέρισα λίγο, για να μην εμποδίζω τους άλλους που ήθελαν να προσκυνήσουν.

- Μερικοί, Γέροντα, σκανδαλίζονται από τα πολλά αφιερώματα που έχουν οι θαυματουργές εικόνες της Παναγίας.

Να σας πω τι έπαθε μια φορά ένας πολύ απλός και ευλαβής προσκυνητής. Πήγε στην Μονή Ιβήρων και προσκύνησε την Παναγία την Πορταίτισσα. Εκεί η εικόνα είναι γεμάτη φλουριά. Στον γυρισμό, πηγαίνοντας για τη μονή Σταυρονικήτα, μπήκε σε λογισμούς.

- «Παναγία μου, είπε, εγώ ήθελα να Σε δω αλλιώς, απλή, όχι με φλουριά».

Τι παθαίνει εν τω μεταξύ; Τον έπιασε ένας πόνος δυνατός, ζαλίστηκε και έμεινε εκεί, στην μέση του δρόμου.

*Η εικόνα του Εύαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου στην Τήνο.*

Άρχισε λοιπόν να ζητάει βοήθεια από την Παναγία:

- «Παναγία μου, έλεγε, κάνε με καλά και θα σου φέρω δυο φλουριά!»

Τότε του παρουσιάσθηκε η Παναγία και του είπε:

- «Έτσι μου τα έφεραν τα φλουριά. Μήπως εγώ τα ζήτησα; Μήπως τα ήθελα εγώ;».

Και αμέσως ο πόνος σταμάτησε. Βλέπετε, επειδή είχε καλή διάθεση, πολλή πίστη, τον βοήθησε η Παναγία.

Εγώ μερικές φορές εκεί στο Καλύβι, όταν θέλω να προσευχηθώ στην Παναγία, σκέφτομαι: «Πώς να πάω με άδεια χέρια να Την παρακαλέσω;». κόβω λίγα αγριολούλουδα, τα πηγαίνω στην εικόνα Της και λέω:

- «Παναγία μου, πάρε αυτά τα λουλούδια από το Περιβόλι Σου».

Πριν πάω στο Άγιον Όρος, άκουγα να λένε ότι είναι «το Περιβόλι της Παναγίας» και περίμενα να δω λουλούδια, δένδρα οπωροφόρα κ.λπ. Όταν πήγα και είδα άγριες καστανιές, κουμαριές, κατάλαβα ότι είναι πνευματικό το Περιβόλι της Παναγίας. Αργότερα ένιωσα μέσα σε αυτό και την παρουσία Της.

- Πώς θα αισθανθώ, Γέροντα, την παρουσία της Παναγίας, για να μου θερμάνει την καρδιά;

Μια που φέρεις το όνομα της Μεγάλης Μητέρας του Χριστού και κατά χάριν Μητέρας όλων των ανθρώπων, να Την επικαλείσαι συνέχεια

- «Παναγία μου, να λες, Εσύ που καταδέχτηκες να έχω το όνομά Σου, βοήθησέ με να ζήσω όπως είναι ευάρεστο σ' Εσένα. Άλλοι μόνον το όνομά Σου ακούνε και συγκινούνται, κι εγώ τι κάνω;».

Εύχομαι η Παναγία να μένει συνέχεια κοντά σου και να σε σκεπάζει σαν το κλωσσοπούλι κάτω από τα Αγγελικά φτερά Της.

* Από το βιβλίον «Περί προσευχής», σελ. 83-85, Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου λόγου ζ', Ιερών Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολό-

Για μικρούς και μεγάλους

Δεκαπενταύγουστος

- Γιαγιά, πάλι θα τραγουδάνε οι κυρίες;

Ο Μανολάκης κρατούσε το χέρι της γιαγιάς καθώς ανηφορίζανε για το μοναστήρι...

Τα κυπαρίσσια και τα πλατάνια τραγουδούσαν ψιθυριστά μέσα στις φυλλωσιές τους κι η δροσιά τους ανακούφιζε τη γιαγιά και τους άλλους προσκυνητές στο αυγουσιτιάτικο απομεσήμερο.

Κι ο Μανολάκης έπαιζε κρυφτό με τις ηλιαχτίδες ανάμεσα στις σκιές της φυλλωσιάς...

– Δεκαπέντε μέρες, μέχρι τη γιορτή της Κοίμησης της Παναγίας μας κάνουμε Παρακλήσεις κάθε μέρα, τη μεγάλη και τη μικρή. Η Παναγιά είναι μάνα, Μανολάκη μου, αγαπημένη του Χριστού μας και την παρακαλούμε όλοι μας αλλά οι μανούλες περισσότερο...

– Εσύ γιαγιά, είσαι γιαγιά...

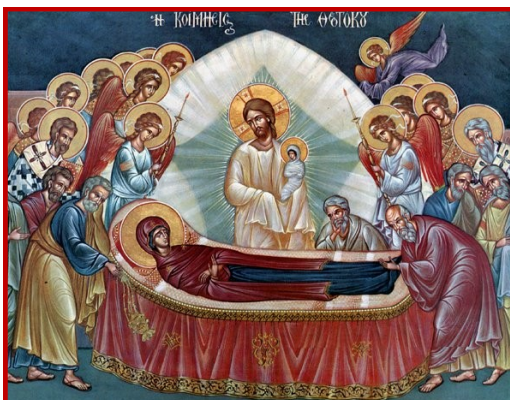
Η γιαγιά βοήθησε τον Μανολάκη να καταλάβει πως η γιαγιά ήταν μανούλα δυο φορές, γιατί τα παιδάκια της είχαν γίνει κι αυτά μανούλες και μπαμπάδες...

Τα κεράκια έλαμπαν στην ασβεστωμένη εκκλησία και οι... κυρίες πάλι ακούγονταν να «τραγουδάνε» πιο πολύ από τους ψάλτες.

– Πολλοί την αγαπούσαν την Παναγία, γιαγιά, και είναι μαζεμένοι γύρω από το κρεβάτι της. Είδες όμως που ο Χριστός κρατάει κι ένα μωράκι στην αγκαλιά Του;

Στον δρόμο της επιστροφής ο Μανολάκης κρατούσε τη γιαγιά σφιχτά, γιατί ήταν απότομος ο κατήφορος και φοβόταν να μη στραβοπατήσει...

– Όλοι οι Απόστολοι και οι μαθητές του Χριστού, Μανωλάκη μου, από τα πέρατα του κόσμου, οι Άγιοι και οι Άγγελοι προσκύνησαν την Κοίμησή της, γιατί είναι η Μάνα τους που πήγε στον ουρανό...

Η γιαγιά κατάλαβε πως ο Μανολάκης σκεφτόταν την εικόνα της Κοίμησης, που προσκύνησαν...

– Το μωράκι που κρατάει ο Χριστός μας είναι η αγνή ψυχούλα της Παναγιάς μας, της μανούλας μας!

Το ροδαλό δειλινό απλωνόταν βασιλικά στον αυγουσιάτικο ουρανό, καθώς η βεράντα της γιαγιάς τους περίμενε... Το γλυκό κεράσι με το παγωμένο νερό ήταν κιάλας σερβιρισμένο. Βέβαια ο Μανολάκης περίμενε σοκολατίτσες από τον παππού, αλλά ήξερε πως τις δεκαπέντε αυτές μέρες ήταν νηστεία.

Η γιαγιά έλεγε πως το να νηστεύουμε από φαγητά που μας αρέσουν, μας βοηθάει να «νηστεύουμε» κι από τις αδυναμίες μας και να προσευχόμαστε πιο πολύ στην Παναγιά μας και να τη νιώθουμε μάνα μας.

– Καλό βέβαια είναι να σκεφτόμαστε κι αυτούς που δεν έχουν, παιδί μου, όσα καλά έχουμε εμείς, να δοξάζουμε τον Θεό και να τους αγαπάμε πιο πολύ...

Ο Μανολάκης δεν τα πολυκαταλάβαινε όλα αυτά, όμως η αγάπη της γιαγιάς τα ταχτοποιούσε όλα μέσα του και δεν ήθελε να της αρνηθεί.

Το αυγουσιάτικο φεγγάρι μεγάλωνε κάθε μέρα πιο πολύ στον ουρανό...

- Αύριο πάλι..., σκέφτηκε ο Μανολάκης. □

Δ.Σ.

Κοντάκιον

ἀπό τὴν Παράκληση τῆς Παναγίας μας

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς·
ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ,
Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Το στρείδι και το μαργαριτάρι

Τι κάνει το στρείδι για να κατασκευάσει ένα μαργαριτάρι; Στην αρχή πέφτει μέσα στο όστρακό του ένας κόκκος άμμου, ο οποίος είναι μια δυσκολία για το στρείδι, γιατί το ερεθίζει.

- Α, λέει, πώς θα απαλλαγώ από αυτή τη δυσκολία; Με τρώει, με τσούζει, τι να κάνω;

Συγκεντρώνεται, σκέφτεται, ζητάει συμβουλές, αλλά διαπιστώνει ότι ποτέ δεν θα μπορέσει να βγάλει έξω τον κόκκο της άμμου. Έτσι, καταλήγει στη σκέψη να τον σκεπάσει με τέτοιο τρόπο, ώστε να γίνει λείος, γυαλιστερός, βελούδινος. Και όταν δει τελικά ότι το πέτυχε, γεμάτο ευτυχία λέει:

- Α, νίκησα μια δυσκολία!

Εδώ και χιλιάδες χρόνια το μαργαριτοφόρο στρείδι διδάσκει τους ανθρώπους, οι οποίοι όμως δεν καταλαβαίνουν το μάθημα.-

Ποιο μάθημα;

Ότι, αν καταφέρουμε να περιβάλλουμε τις δυσκολίες μας και ό,τι άλλο μας ενοχλεί με μία απαλή, φωτεινή, ιριδόχρωμη ύλη, θα έχουμε απίστευτα πλούτη.

Στο εξής, αντί να παραπονιόμαστε και να βασανιζόμαστε χωρίς να κάνουμε τίποτε, καλύτερα

είναι να εργαζόμαστε και να .... τυλίγουμε με αυτή την ειδική ύλη — όπως το στρείδι— που μπορεί να περιβάλλει τις δυσκολίες μας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Αυτά που θέλετε να πείτε στα παιδιά σας, να τα λέτε με την προσευχή σας.

Τα παιδιά δεν ακούν με τα αυτιά' μόνον όταν έρχεται η Θεία Χάρις που τα φωτίζει, τότε ακούνε αυτά που θέλουμε να τους πούμε.

Όταν θέλετε να πείτε κάτι στα παιδιά σας, πέστε το στην Παναγία κι αυτή θα ενεργήσει.

Η προσευχή σας αυτή θα γίνει ζωογόνος πνοή, πνευματικό χάδι, που χαϊδεύει, αγκαλιάζει, έλκει τα παιδιά.

Όσιος Πορφύριος

Καυσοκαλυβίτης

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "
GJIROKASTER